

Rommel namerava obiti angleško fronto v Libiji

ko bodo Nemci udarli v Egipt, bo nastala ena najhujših bitk v tej vojni.

AKO URO JE PRIČA-ROVATI SPOPADA

airia, 24. jun. — Osiške rpe divizije se pomičejo progu na libijski strani egiptke meje. Najbrže z name, da obidejo angleško obrambno linijo in udarijo čez mejo v koncem levega krila An-

ob obrežju grme nemški topovni osiške čete napadajo anglemehanizirane kolone brzokone mehanom, da maskirajo mane-generala Rommela proti

angleške čete, ki so se postavile v utrjene postojanke na libijski meji, so pripravljene napadati in ako bo Rommel prišel v Egipt, bo nastalo tukaj strašnejše klanje, kar jih je videla ta vojna. Že tukaj se pričelo, kdo bo gospodar nad

angleški in južnoafriški vojniki noč in dan napadajo rpe zveze osiške. Napadli so skupino ladij, ki so vozile municije v Afriko, dve tovornjaki sta bili zadeti in ena križarica iz spremstva.

angleži pričakujejo vsako uro napada osiške armade na Egipt. Ako se bo posrečilo prelomiti mejo in preiti angleške utrdbе, se bodo morali ti umakniti nazaj v postojanke, kot so se leta 1941, ko so udarili v Egipt Italijani, poročila trdijo, da se po cesti ob obrežju močna osiških tankov in mehaniziranih pehote proti Egiptu.

V 25 urah in pol čez Atlantik

New York. — Iz Evrope je došla LaGuardia letališče avioameriške ekspedicijske linije, ki je prišel iz Evrope preko Atlantika v 25 urah in pol, ne da bi potoma ustavil.

Listine niso popolne

rad za kontrolo najemnine, da je bilo vpisanih od poselnikov do večerja 13. listin za stanovanja. Od teh je bilo pa samo 837 pravilno vpisanih. Druge so vse več ali manj pomanjkljivo izpolnjene.

Slovenci in Slovenke, na plan!

Za petek večer 26. junija se sklicuje sestanek vseh Slovencev in Slovenek, ki imajo narodne noše ali pa če si želijo nabaviti, za veliko mednarodno manifestacijo, ki se vrši na praznik ameriške Neodvisnosti 4. julija v mestnem stadionu. Sestanek se vrši v sobi št. 3 Slovenskem narodnem domu na St. Clairu ob osmi uri.

Vljudo se vabi vse rojake in rojakinje, ne samo iz St. Clairja, temveč tudi iz drugih naselbin Greater Clevelanda. Naročeno je, da naj bi vsaka narodnost imela pri tej manifestaciji vsaj sto oseb v narodni noši. Vsak, ki bo prišel v narodni noši, bo dobil dva rezervirana tiketa, namreč zase in še za eno osebo. Vsi drugi sedeži bodo ta večer odprti vsem občinstvu brez vsake vstopnine, ker bo prireditelj pod pokroviteljstvom mesta Cleveland.

Na tej seji bo navzoč Mr. Theodore Andrica od dnevnika The Cleveland Press, ki je predsednik omenjenega festivala.

Pridite vsi, ki ste že organizirani v svojih skupinah, karor tudi posamezniki, ker gre za čast in ugled vseh Slovencev in Slovenek!

To je samo ena mrtva ameriške bojne sile. Po newyorških cestah so paradirali v svojih novih čeladah in strnjenih vrstah. To so naši fantje, ki bodo odrešili svet diktatorjev.

Nemci napredujejo pri Harkovu, Sebastopol se drži

Moskva, 25. jun. — Nemško poveljstvo pošilja mase tankov in vojaštva v bojno linijo pri Harkovu, kjer so se Nemci zrinili v rusko fronto. Rusi so se pomaknili v nekaterih sektorjih nazaj. Nemška ofenziva, ki ne šteti vojaštva, je v teku že od pondeljka.

Tudi pri Sebastopolu Nemci ne odnehajo in se z vso silo zaganjajo v ruske pozicije, toda Rusi vzdržijo vsak naval nacije. Videti je, da hoče Hitler na vsak način doseči kavkaška oljna polja, ne glede na to, koliko vojakov bo padlo za dosego tega.

Za 1,000,000 funtov starega kavčuka nabranega

Do večerja je bilo nabranega v Clevelandu že za 1,000,000 funtov starega kavčuka, ki je pripravljen za odpremo v tovarne. Kampanja za pobiranje bo do konca tega meseca.

Milnar je eno česnil

Slovenski žogometni igralec Al Milnar, ki igra s clevelandskim teamom Indians, je večerja napravil "home run" v 5. igri v League parku. Cleveland je zmagal.

Danes je tisti važni dan

Noben dan v mesecu ni tako važen kot je 25. To je dan, ko moramo poravnati svoje finančne dolžnosti pri društvu, ako hočemo ostati člani in biti upravičeni do ugodnosti, za katere smo se zavarovali pri društvu. Poravnajmo asessment o pravem času, da bomo olajšali delo našim tajnicam in tajnikom, ki morajo skrbeti, da gre društvo naprej.

V skladiščih je za pet let še žganja

Columbus, O. — Drugi mesec bodo počistili police v državnih prodajalnah in brinjeveca ne bo mogoče več kupiti. Seve, dobilo se ga bo še v gostilnah, kjer so se založili z njim. Država bo izdala s tem \$3,000,000 na leto v dohodkih. Brinjeveca ne bodo izdelovali za časa vojne. Kot pravi, žganja ne bo zmanjkalo, tudi če ga ne bodo več kuhali za časa vojne. Zaloge bodo zadostovale za pet let.

Ribničani vabijo

V soboto priredi društvo Ribnica št. 12 SDZ piknik na Wilhows Inn, Frank Jagrovih prostorih, vogal St. Clair Ave. in 222. ceste. Pikniku so dali ime "Moonlight piknik." Odbor jamči najboljšo postrežbo. Začetek piknika bo ob petih popoldne in potem kolikor časa bo kdo hotel. Pridite, pri Ribničanih je bilo še vselej fletno.

Ni dediča za \$136,000

Probatna sodnija ima v rokah zapuščino Frank Bowlerja in njegove žene Agnes. Žena je umrla 18. maja, mož pa 31. maja. Zadnja njiju oporoka je bila narejena 1905, v kateri sta imenovala drug drugega za dediča. Premoženje znaša \$136,000 in kolikor je znanega, ni nobenega dediča. Imovina bo dobila država Ohio.

Kdo se bo registriral?

Pomnite, da se morajo v soboto in v torek registrirati vsi moški, ki so bili rojeni 1. januarja 1922 ali potem in oni, ki so bili rojeni 30. junija 1924 ali prej. Oni, ki se radi boleznijo ne morejo registrirati, morajo o tem obvestiti naborno komisijo svojega okraja.

Ženskam še ne bo treba biti brez nogavic

New York. — Ameriška federacija izdelovalcev nogavic poroča, da bo letos še dovolj ženskih nogavic na trgu, da jim ne bo treba biti brez njih. Letos bo namreč na trgu 32,000,000 ducatov parov ženskih nogavic iz rayona in bombaža. To je za 12 milijonov ducatov parov manj kot leta 1940. Tudi moških nogavic bo dovolj. V maju je bilo izdelanih 39,000,000 parov čevljev, kar je za 6.8% manj kot v maju 1941.

Jugoslovanski parnik je bil torpediran

Washington. — Mornariški oddelek poroča o novem delovanju podmornic ob atlantskem obrežju. Večerja sta bila torpedirana dva tovorna parnika. S tem je naraslo število torpediranih zaveznških ladij v tej vojni že na 311. V Mehikem zalivu je bil torpediran mal jugoslovanski parnik, ki se je pogreznil. Vsa posadka, broječa 37 mož, je bila rešena.

Zanimivi poletni koncerti

V mestnem auditoriju so ob sredah, petkih in sobotah zvečer poletni koncerti, za katere vlada splošno zanimanje. Jutri večer bo nastopil sloviti pianist, Percy Grainger. V soboto pa Miss Eunice Podis, Clevelandčanka, ki je zbudila že prošlo leto tako senzacijo. Vstopnice so od 30c do \$1.10 in se dobe pri Taylor's, 630 Euclid Ave. Od sobote pa do 9. julija ne bo teh koncertov. Na večer koncerta se dobe pa pri blagajni. Pri mizah si lahko naročite okrepčilo.

Kvota za MacArthurjev bombnik je zdaj dosežena

Dnevnik Cleveland News, ki je vodil kampanjo za sklad, iz katerega se bo kupilo bombnik za generala MacArthurja naznanja, da je kvota \$300,000 dosežena in da bo šla celo v več tisočakov preko.

Članicam št. 25 SZZ

Ta j n i c a podružnice št. 25 SZZ bo pobirala nocoj ob šestih asessment v stari šoli sv. Vida. Vse, ki dolgujete, pridite poravnati, ravno tako tudi za vstopnice od zadnje prireditve.

NOVI GROBOVI

John Hlad

Včeraj popoldne okrog 1:30 se je naglo zgrudil in ob sednih je izdihnil splošno znani John Hlad, po domače Godešov iz Unca pri Rakeku. Star je bil 67 let in je stanoval na 1024 E. 64. St. Tukaj zapuščal žalujočo soprogo Jennie, rojeno Meden, doma iz Selščeka pri Begunjah na Notranjskem in osem otrok: Ana omožena Lukasko, Louise, John, Jean omož. Mačerol, Marie, Rudolph, Josephine, Victoria; dve sestrji: Terezijo omož. Petkovšek na Richmond Rd. in Mary, omož. Modic v Euclid, O., ter več drugih sorodnikov. V starem kraju zapuščal veliko sorodnikov.

Tukaj je bival 43 let in je bil ves čas zaposlen v znani "solini," kjer so ga spoštovali kot dobrega in mirnega delavca. Bil je član društva Srca Jezusovega, ustanovni član društva Slovenec, št. 1 SDZ in član društva Dvor Baraga, št. 1317 Kat. Borštinarjev. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave. Truplo bo položeno na mrtvaški oder jutri popoldne ob dveh. Čas pogreba še ni določen. Naj se blagi mož spočije v ameriški zemlji, preostelim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Ludvik Švigel

V Mestni bolnišnici, kjer se je nahajal tri dni radi operacije na glavi, je podlegel večeraj zjutraj ob 7:15 mnogim poznani Ludvik Švigel. Ranjki je bil iz znane Švigelje družine pevcev, 5818 Prosser Ave. Rojen je bil na Reki in je prišel sem z ostalimi ko je bil star sedem let. Ob smrti je bil star 40 let. Poleg soproge Anice, rojena Petrovič, znane odlične pevke, zapuščal hčerko Dorothy, stara 15 let, očeta in mater, sestro Josephino Maček in pet bratov: Viktorja, Franka, Johna, Louisa in Rudolfa. Dom družine je na 1162 E. 61. St. Ranjki je bil stric 16 otrokom sestre in bratov. Zaposlen je bil v Newark Mfg. Co. Zadnje tri tedne je bil doma radi boleznii.

Pokojni je bil navdušen in dober pevec pri svetovidskem cerkvenem zboru Lira nad 15 let. Pogreb bo v soboto popoldne ob 11 iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62. St. v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj mu bo ohranjen časten spomin, preostelim sožalje.

Tema še precej posrečena

Sinočta zatemnitev vzhodnega dela Clevelanda je bila še precej posrečena. Bilo je nekaj slučaje, kjer ljudje niso pogasili luči, par motoristov, ki niso zavozili k robniku in pogasili luči in par voz ulične železnice, ki niso ustavili in ne ugasilu luči. Ti bodo dobili ali ukor, ali pa bodo kaznovani po postavi. Policijski načelnik Matowitz, ki je krožil v letalu nad mestom, je rekel, da z višine 3,500 čevljev mesta ni bilo nič videti.

Prireditelj korist jugoslovanske pomožne akcije

V nedeljo popoldne ob štirih bo v Jugoslovanskem narodnem domu na zapadni 130. cesti v West Parku prireditelj v korist jugoslovanske pomožne akcije. Dobri govorniki bodo na razpolago. Potem bo servirana dobra večerja, zatem sledi ples. Oddana bo tudi nagrada. Narod je vabljen od blizu in daleč.

Od vojaka odvisne osebe bodo dobile podporo glasom postave

Predsednik je podpisal tozadevni predlog, ki je postal postava. Kongres je zapisal v predlog, da se družinske očete ne kliče k vojakom, dokler ni izčrpana lista onih, ki nimajo nobene odvisne osebe.

Washington, 24. junija. — Predsednik Roosevelt je danes podpisal postavo, ki določa podporo osebam, ki so odvisne od vojaka in pa novo zvišano plačo vojakom. Postava določuje, da mora dati vojak del plače za podporo odvisnim osebam, del pa da vlada. V postavi je tudi točka, ki naročava nabornim komisijam, da naj ne razdirajo družinske institucije, to se pravi, naj ne kličejo k vojakom moške, ki imajo odvisne osebe, s katerimi tvorijo družino.

Glasom te odredbe bodo nabornikom zdaj preuredile razred 3 tako, da bodo v 1. razredu moški, katerih žene delajo; v 2. bodo moški, katerih žene ne delajo. Potem pridejo moški, ki imajo enega otroka, potem z dvema in tako po vrsti. Predno bodo začeli klicati k vojakom moške iz 3. razreda, morata biti izčrpana razreda 1. in 2.

Čeprav bodo dobivali odvisne osebe podporo, pa to nabornim komisijam ne sme biti že zadostno, da se takega moškega pokliče k vojakom. Predvsem morajo gledati naborne komisije na to, da se družinsko življenje ne razbije.

Postava deli odvisne vojakove osebe v dva razreda, A in B. V prvem so žene in otroci in pa ločene žene, če so opravičene do alimonijev. V razredu B so pa starši, bratje, sestre in vnuki.

V slučaju, kjer ima vojak odvisne osebe v razredu A, se mu odtrga od njegove plače mesečno \$22. K temu doda vlada še \$28 za ženo in \$40 za ženo in enega otroka, potem pa \$10 za vsakega nadaljnjega otroka; \$20 da vlada za otroka brez žene in \$10 za vsakega nadaljnjega otroka brez žene.

Žena, ki dela, ali ima kake druge dohodke, je ravno tako opravičena do te podpore.

Za odvisne osebe v razredu B se vojaku prav tako odtrga \$22 mesečno, če nima odvisnih oseb v razredu A, \$5 pa, če ima odvisne osebe v razredu A. Vlada doda k odvisnim osebam iz razreda B \$15 za mater ali očeta, \$25 za oba in \$5 za vsakega brata, sestro ali vnuka, če so spoznani potrebnim.

Ta postava je stopila v veljavo s 1. junijem 1942, toda prvo plačilo ne bo nakazano pred 1. novembrom. Takrat bodo pa plačali vse nazaj od 1. junija.

IZ NAŠIH NASELBIN

Sartell, Mian. — Dne 6. t. m. je za kapjo naglo umrl Frank Jaklič v starosti 56 let in doma z Dovjega na Gorenjskem. V Ameriki je bival 33 let. Tukaj zapuščal tri sestrice, v starem kraju pa dva brata in pet sester. Burgettstown, Pa. — Dne 16. t. m. je tukaj umrla Frances Terbižan, stara 58 let in doma od Sv. Lenarta. V Ameriki je bila 36 let in zapuščala tri sinove, štiri hčere, brata in sestro.

700 registriranih za mestno delo prvi dan

Včeraj se je registriralo za težaška mestna dela več kot 700 oseb. Kakih 100 jih je stalo že v vrsti, ko so odprli urad ob 6:30 zjutraj. Registrirane bodo zdravniško preiskali in potem bo civilna komisija jemala iz te liste ljudi za mestno delo, ki plača 77c in pol na uro.

KRALJ PETER GOST V BELI HIŠI

Washington, 24. jun. — Jugoslovanski kralj Peter je danes došel v Washington iz Hot Springs, Va., in na trati pred Belo hišo ga je prisrčno sprejel predsednik Roosevelt. Kralj je bil oblečen v mornariško uniformo.

Ko je kralj stopil iz limuzine pred Belo hišo, je elastično skočil iz nje in hitel proti predsedniku Rooseveltu, ki ga je čakal zunaj na trati. Kralj je bil oblečen v mornariško uniformo.

"Hello," je rekel Mr. Roosevelt, "zelo sem vesel, da Vas vidim, izgledate prav kot na sliki." Kralj Peter je nekaj odgovoril, toda njegove besede so oglušili zvoki godbe, ki je igrala jugoslovansko himno.

Ko je godba potihnila, je bilo predsedniku predstavljeno kraljevo spremstvo, nato je pa predsednik predstavil svoj kabinet. Nato je kralj sledil predsedniku v Belo hišo.

Zvečer je bila prirejena kralju na čast državna večerja, katere so se udeležili samo moški, ker je bila Mrs. Roosevelt odsotna. Med številnimi gosti je bil tudi angleški premier Churchill. Kralj je spal prvo noč v Beli hiši.

Danes ob 12:30 bo imel kralj Peter govor v kongresu in sicer pred obema zbornicama. Govor bo oddajan po radiju.

Kljub protestu svojega spremstva, je kralj zahteval, da bo osebno sprejel v četrtak častniške poročevalce, katerim bo odgovarjal brez tolmača.

Počitnice pri Richmanu

2,500 Richmanovih delavcev bo začelo 2. julija 11 dnevne počitnice s plačo. Enake počitnice dobijo delavci tudi za božične praznike.

Šte oddali kavčuk?

Ako še niste oddali starih predmetov, v katerih je kaj kavčuka, na bližnji gazolinski postaji, storite to še danes. Dežela nujno potrebuje kavčuk, ki se ga bo dobilo iz teh stvari. Dežni plašči, čevlji s kavčukastimi podplati, obrabljene vrtnice, avtne kolesa in sploh vse, kar je od kavčuka, oddajte. To lahko darujete, ali pa vam na gazolinski postaji plačajo en cent od funta. Ako se bo nabralo dovolj starega kavčuka, potem ne bomo dobivali gazolina na kartice.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3cEntered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 148 Thur., June 25, 1942

S Tobrukom še ni vse izgubljeno

Pristanišče Tobruk v severni Afriki nima posebnega pomena, zato Anglija z izgubo istega v stratezičnem oziru ni mnogo izgubila. Bolj jo je pa zadela izguba vojnega materiala, ki so ga angleške ladje samo nekaj dni prej pripeljale v Tobruk s tolikimi žrtvami. Koliko tankov, letal in streljiva je padlo Nemcem v roke, ne vemo. Govori se pa, da toliko, da bodo morale delati zavezniške tovarne tri mesece, da bodo nadomestile izgubo.

Najbolj pa je z izgubo Tobruka trpel angleški prestiž. Nekateri so izgubili že vero v angleško moč, ker ne morejo vzdržati niti na eni točki, kjer jih napade sovražnik.

Kot vselej, tudi tukaj ne kaže zvoniti po toči. Tudi če so Angleži zaufali vojno v Libiji, pa mora biti zdaj konec njih bahariji, kako da so močni in kako da nadkriljujejo sovražnika, kot so se ustili še pred par dnevi glede položaja v Libiji.

Kot rečeno, Tobruk sam na sebi nima nobenega stratezičnega pomena, pač pa je zdaj nastal resen položaj na egiptovski meji. Zdaj morajo Angleži in zavezniški, ki jim tam pomagajo, ustaviti generala Rommela za vsako ceno, predno pože svoje mehanizirane čete čez Suez proti Osrednjemu vzhodu.

Ako pridejo Nemci čez Suez in dalje v Sirijo, Irak, Perzijo, bo nevarnost, da se združijo v Indiji z Japonci. Pot za dobavo potrebščin v Rusijo preko Perzijskega zaliva bi bila zaprta in Rusija bi bila osamljena.

Hitler bo skušal udariti skozi Kavkaz ali skozi Turčijo na Osrednji vzhod, njegov general Rommel pa preko Suez. Hitler mora dobiti olje v Perziji in Iraku, ali Kavkazu, zato bo napel vse sile, da ga doseže.

Združeni narodi morajo to preprečiti. Edino, ali vsaj v veliki meri bi Hitlerja zadržala druga fronta, ki bi jo zavezniški odprli nekje v zahodni Evropi. Rusi že davno zahtevajo to novo fronto, zavezniški se pa ne zganejo razen, da so razbili angleški bombniki par nemških mest. Pa tudi to je zdaj precej pojenjalo. Ne vemo, zakaj drži Anglija doma skoro štiri milijone vojakov? Vrh tega je tam par sto tisoč ameriških čet. Angleži pravijo, da ni ladij za prevoz čet v Evropo. Toda če so jih imeli dovolj, da so odpeljali iz Dunkirka 335.000 vojakov preko Rokavskega zaliva domov, ko se je zrušila Francija, bi jih imeli tudi dovolj, da bi jih poslali nazaj za napad.

Zavezniški naj pazijo samo na eno in to je, da napadejo, dokler se Rusija še brani. Če bo Rusija prej omagala, predno se bodo Angleži zganili in res enkrat začeli s kako ofenzivo, potem bo tudi Združenim narodom trda predla.

Angleži so toliko časa cincali z drugo fronto v Evropi, da jih je Hitler prehitel in odprl drugo fronto v Egiptu. Zdaj bodo Angleži zopet na defenzivi. Z samo defenzivo ne bodo dobili vojne. Treba je enkrat začeti napadati in iti naprej in naprej do zmage, do Berlina.

Morda zavezniški čakajo, da se bo Hitler še bolj izčrpal. To je pametno, samo če ne bodo predolgo čakali, ker Hitler si je v stanu sproti zlizati rane.

Res je, da se Hitler bori skoro doma, dočim morajo zavezniški pošiljati na vse fronte vojaštvo z ladjami. Toda to smo vedeli vnaprej in šli z vsem upanjem v boj. Prej ali slej bo treba začeti napadati, porazov je bilo dovolj.

Združeni narodi, naprej do zmage! Pokazimo Hitlerju, da nas je nekaj in da znamo tudi mi udariti.

Da se ne pozabi...

Sodnijska preiskava proti omenjenim obtožencem je bila zaključena 3. aprila 1933. Deset oseb je bilo spoznanih krivim, toda italijanske oblasti so imeli v rokah samo štiri, ostali so bili na varnem v Jugoslaviji. Enega od teh, Valentina Eržena, je ustrelila italijanska obmejna straža tri mesece pozneje pred njegovo hišo, ki stoji blizu meje.

In 16 mesecev po končani sodnijski preiskavi je odredil posebni tribunal obravnavo in sicer na 11. januarja 1934. Samo dva sta stala pred sodnim stolom, Ivan Zgaga in Tomaž Grohar, ker Ernesta Volfa in Stefana Kaltnekarja so bili že izpustili iz ječe.

Pri obravnavi niso zaslišali glavnih prič, vojaškega begunca Rudolfa Škvarčo in natakariče Jenšterle. Sodnija se je zadovoljila z sodnim zapisnikom, v katerem so bile zapisane prisilne izpovedi obtožencev. Ivan Zgaga in Tomaž Grohar sta bila obsojena vsak na 25 let ječe. Kazen jima je bila znižana pa na 20 let, ker je bila kmalu potem razglašena amnestija.

TAKO GOVORE NEMCI

Mir naj vlada — Ta teden praznujemo peto obletnico sklenitve nenapadalne pogodbe z Poljsko. Med njimi in nami naj vladata mir in razumevanje. (Adolf Hitler, Reichstag 30. 1. 1939.)

BESEDA IZ NARODA

Za naše balincarje

Cenjeni balincariji, le ne dobi-te preveč v skrbeh, kdaj bomo balinali za prvenstvo med druš-tvi Dom št. 25 SDZ in Naš dom št. 50 SDZ. Sklenili smo bili, da se bomo udarili v bratskem ob-jemu na 14. junija, pa kaj mo-remo pomagati, če nam je pa de-ž prekrizal naše račune. Saj ve-ste, da v takem vremenu se ne more balinat. Le potrpljenje saj za dežjem gotovo pride sonce...

Upam, da mi člani obeh ome-njenih društev ne bodo naspro-tovali, kajti jaz sem sklenil s člani društva št. 25, da se vrši naša tekma v nedeljo 28. junija. Cenjeno članstvo društva Naš dom, mislim, da mi ne boste za-merili za ta korak, kajti danes so pač take razmere radi dela, da mi je skoro nemogoče priti v vsakim posameznikom v stiko in prav tako mi je tudi nemogoče dobiti našega tajnika Frank Puglja. Kod predsednik društva sem bil pooblaščen tudi od tajni-ka, da to sam ukrenem in vam sedaj javno povem, kaj sem skle-nil. Napravil sem tako, kot sem pač mislil, da bi bilo najbolj prav.

Vsi člani in članice omenjenih društev ste vabljeni, da pridete v nedeljo na prostore SND v Maple Hights. Tam bo veselja in prijaznosti na koše. Za njihovo prijaznost jim bomo plačali s tem, da jih bomo obalinali. Ma-lo me skrbi, ker imajo krašev-skega predsednika pri društvu v osebi Joe Brne-ta, ki ima še iz starega kraja precej v želod-cu, pa ne smete misliti, da sva si kaj v jezi, ampak to je bilo nekaj še iz otroških let.

Veste, Joe Brne pravi, da ko je bil še majhen fantiček, da sem mu bil jaz odnesel prav nov pas, kar se pa jaz nič ne spominjam, ampak, naj bi Jože tudi povedal, kako se je za to maščeval nad mano, prav za prav nad mojim očetom. Kadar so šli v skedenj, pa je brž skočil in zaprl za njimi vrata in jih zapahnil ali pa je šel in jim naložil v koš kamenja. Mislim, da bova zdaj z Jožetom poravnala tiste stare račune na balincarskem polju.

Naj še tukaj povem, da imam zbrano fino armado balincarjev. Le dobro prečitajte imena: Frank Pugelj, Frank Škerl, Frank Tomažič, Karl Dekleva, John Franković, Martin Skočaj in Rudy Cergolj. Potem so pa še člani, ki bodo merili in ti so: Anton železnik, Frank Žiberna, Tony Homar, Rudy Stemberger, Martin Frank, Joe Sila in še drugi. Kdor izmed teh bi se ne mogel udeležiti, naj to naznani pisemenim potom našemu tajniku Frank Puglju, 10724 Plymouth Ave., Garfield Heights, Ohio.

Pozdravljeni Maplehačani-balincariji, želim vam obilo uspe-ha in nam pa še več. Dokler se bomo tako dobro skupno razume-li, bomo vedno živeli v veselju. Pozdrav,

France s hriba.

Pri Ribničanih bo veselo

Halo, prijatelj, kam se ti pa tako mudi, čakaj no, da se kaj pogovoriva. — Kaj veš kaj no-vega? — I, menda ja; kaj si ti še edini, da tega ne veš. No, le počakaj, ti bom pa povedal. Veš v soboto večer, to je, 27. junija, priredijo Naši Ribničani-je št. 12 SDZ tako zvani "Moon Light" piknik na Frank Jagrovih prostorih, kamor la-hko prideš iz St. Clair Ave. in krog 216. cesta. Tam je napi-sano Willows Inn, ali pa lahko prideš tudi iz 222. ceste (Bliss Rd.). To je tisti prostor, ki so včasih rekli "pri Štrumbliju."

Torej sedaj pa že vem kje bo to. Tudi članov poznam precej pri društvu Ribnica št. 12 SDZ in če oni kaj takega prirede, se

pa gotovo pride pogledat.

Tako sta se pogovarjala oni dan dva naša rojaka in bo tudi res tako. Člani in članice naše-ga društva se trudijo, da vam bodo postregli z vsemi telesni-mi dobrotami tega sveta in tu-di za plesalželjne bo v polni me-ri preskrbljeno, za kar bo skr-bel naš član Lovšin iz Euclida.

Kuhinjo bo imela v oskrbi pa Mrs. Lovšin. Pri bari-bodo po-stregli sami prvovrstni nataka-riji z najboljšo pijačo. Naš so-brat Pograjc je rekel, da naj kar odbor povabi, ker je on pre-več zaposlen, ampak na piknik bo pa gotovo prišel, če ne ta-koj popoldne pa malo pozneje.

Vabljeni ste vsi naši prijate-lji in prijateljice od blizu in daleč, pa magari čeprav kateri pride iz starega kraja, vsak bo dobrodošel. Da se piknik vrši tako blizu je pa tudi v vašo korist, ker vam ne bo treba ra-biti svojega avta, ker se lahko pripeljete tja kar s poulično (St. Clair-Nottingham do kon-ca in od tam dalje pa bus).

Pričetek piknika bo ob petih popoldne prihodnjo soboto. Na veselo svidenje vam kliče,

Odbor.

Triumf majske deklaracije v letu 1918

Pomlad v letu 1918 pomeni pravo junaško dobo slovenskega naroda pod praporom majske deklaracije. Ves narod se je slo-žno zgrinjal okoli predstavnikov majske deklaracije, in predse-dnika Jugoslovanskega kluba. Vr-šili so se vsepovsod veliki na-rodni tabori in na cvetno soboto je sprejela Ljubljana nositelja majniške deklaracije kot menda še ni sprejela nikogar drugega v vsej svoji zgodovini. Nad 15.000 ljudi se je zbralo pri sprejemu na kolodvoru, kjer je dr. Koroš-ča prva pozdravila županja dr. Tavčarjeva.

Ko se je peljal v družbi za-stopnikov obeh strank po Du-najski cesti, je mladina spregla konje izpred kočije in ga samo-tež peljala do rotovža. Tam je bil slovesen sprejem pri županu dr. Tavčarju. Z balkona je mo-ral Korošec govoriti množici na trgu, nato so ga pa peljali k zbo-rovanju v veliko dvorano hotela Union. Vseopovsod je bil deležen velikanskih manifestacij, toda če-prav je bilo podobno, da češče-nje velja njegovi osebi, je ven-dar ves narod vedel, da je Koroš-ec le bolj ali manj slučajen sim-bol tega, kar je kot predsednik predstavljaval: simbol majske de-klaracije.

V Unionu je Korošča najprej pozdravil dr. Kramer kot pred-stavnika Narodno napredne stranke. Med drugim je dejal: "Gospod načelnik! Vi ste res mo-ž tiste velike ljubezni, ki iz-polnjuje dr. Krekovo oporoko. Vi ste mož tistega velikega po-guma, ki ga je treba našem vo-ditelju, da nele na shodu, ampak pred samim prestolom govori, kar je pravica naroda. Vse va-še delovanje nas je učilo zaupa-nja, nas je učilo pozabiti onih žalostnih dob boja in nas je uč-i-lo, kako velika je ljubezen do onega naroda, ki nam je skupen brez razlike. Učilo nas je še ne-kaj drugega. Spoznanje je pri-šlo, da mora bodočnost biti lepša kot je bila preteklost. Danes, ko si zremo iz oči v oči, vas vpra-šam: Ali si morete predstavljati, da bi mi zapustili začetano pot in odnehali v boju za svobo-do, izgubljajoč se v malenkost-nih razprtijah davnih dni?"

Klici iz množice: Nikoli! Nik-dar!

Dr. Kramer nadaljuje: "Toda ne varajmo se! Seda-nja velika doba bo ujela svoj ko-nec. Po vsaki veliki nacionalni zmagi se prične notranja evolu-cija naroda. Ne bodo nehala na-

sprotstva, noben narod ne mo-re živeti brez načelnih nasprot-jev. Toda jaz sem prepričan da nikdar več ne bo strup tiste-ga sovraštva delil naših vrst. Na-ša pota bodo sicer različna, am-pak vsi bomo stremili za enim ciljem — za blagor naroda!"

Dolgotrajni klici odobrava-nja.

Dr. Kramer je zaključil:

"Dobro poznamo in cenimo ve-likansko breme odgovornosti, ki teži rame našega predsednika, toda mi gremo z Vami, mi hoče-mo sami nositi vse posledice in pravimo: Visoko dvigajte prap-or naše neodvisnosti, naše zve-stobe, da bo ljudstvo videlo, ka-ko plapolala naša zastava in da bo laže šlo delo od rok."

Na cvetno nedeljo dopoldne se je vršila slavnostna izročitev 7 knjig z 200.000 podpisov, ki so jih bile zbrale za deklaracijo sloven-ske žene. V svojem zahvalnem govoru je dejal dr. Korošec:

"Mi hočemo svojo narodno neodvisno državo in sicer na te-melju proste samoodločbe vsega naroda. Jaz se ne bojim, niti trenutek se ne bojim več, da se ne bi uresničilo, kar hočemo. Kajti ves protislovanski tabor je sedaj na nogah in hoče, da bi na-ša ideja bila spet potlačena, da bi ne smeli dati duška svojim ču-stvov. Toda ne glede na to ali ono, jaz sem prepričan, da mo-ramo s svojo idejo prodreti, da se zedinjenje vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev mora uresniči-ti. To je cilj našega naroda."

Nasprotni tabor res ni počel-val in tej cvetni nedelji je sledil še marsikaj veliki petek. Če je vlada na Dunaju začela dekla-riranske gibanja mirno gleda-la, so se mu pa Nemci takoj od-ločno uprli. Najhuje je bilo na severni meji, kjer je staro sovra-štvo do Slovencev sploh na novo buknilo na dan z vso silo. V Ma-riboru so Korošča dejansko na-padli in je potem nekaj časa po-dnevi in ponoči ostajal v ured-ništvu "Straže."

Ko je spet zasedal parlament na Dunaju, so slovenski poslan-ci izstopali na manjših postajah in po ovinkih prihajali v Mari-bor in druga mesta. Korošča so sicer stražili vladni detektivi, toda zanesti se ni bilo nanje. Za-to so ga vedno spremljali po šti-rje osebnih prijatelji, kadar je moral po mestu.

Zlasti so pa triumfirali, šta-jerski Nemci in nemškutarji, ko je koncem maja sprejel cesar Karel zastopnike štajerskih Nemcev v posebni avdijenci. Že v začetku maja je Seidlerjeva vlada ustregla Nemcem in sku-šala deklaracijsko gibanje s silo zatreti. Toda dr. Korošec je kljub prepovedi nadaljeval s shodi v raznih oblikah in ljudstvo mu je z vedno večjim pogumom in odločnostjo sledilo.

O binokostih so si Slovani iz Avstrije v Pragi slovesno ob-ljubili "zvestobo za zvestobo." Na Veliki Smaren so si to zve-stobo obljubili v Ljubljani, od-koder so šli v St. Janž k odkrit-ju spominske plošče dr. Kreku. Takrat se je ustanovil v Ljub-ljani Narodni svet kot najviš-ja politična organizacija za Slo-venijo in Istro. Poglavitno delo tega odbora je bilo — zedinje-nje Jugoslovancev v samostojno državo.

Dne 21. septembra 1918 je po-slal deželni predsednik za Kranj-sko notranjemu ministru na Du-naj naslednje zaupno poročilo:

"Kakor je Vaši ekscelenci znano, je spiritus rector (vodil-ni duh) v vprašanju ustanovitve jugoslovanske države slej ko prej državni poslanec dr. Koroš-ec. Dokler bo letemu mogoče, da neovirano prihaja v osebni stik s tukajšnjimi merodajnimi krogi, se pač ne bo posrečilo, da se gibanju in agitaciji zastavi pot. ... Kar se tiče mojega predloga za izgon dr. Korošča s Kranjskega, ga je Vaša Ekscel-encia dne 26. junija zavrnila. Ako bi bilo mogoče, da se prite-gne dr. Korošec vojaški dušno-

Če verjamate al' pa ne

Od Ribničanov ste jih že mno-go slišali, kaj ne. Pa ste že sli-šali ono o Ribničanu, ki mu ni hotel lisec izpeljati voza in mu je dal koprive pod rep?

Well, če ste jo, ne godrnajte, je pa drugi še niso. Tudi jaz sem jo slišal šele prvi, včeraj. Torej evo jo kar prec, da se ne pozabi.

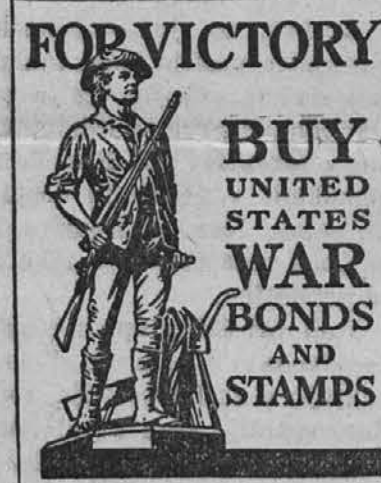
Urban je imel na vso moč šta-rljivega lisca. Če se mu je zdelo, je potegnil, če se mu pa ni zdelo,

pastirski službi in na ta način podreti vojaški jurisdikciji, bi se s tem njegovemu, državni škod-ljivemu vplivu napravil konec."

Isto zaupno pismo je tudi po-ročalo na Dunaj notranjemu mi-nistru o "pogubnem vplivu" ško-fa Jegliča, ki je tudi ves vnet za majske deklaracije. Zato naj škofa z Dunaja "z vso ostrost-jo trdo primejo..."

Kdo ve kaj bi bili Nemci še vse ukrenili zoper majske dekla-racije, če bi bili imeli — čas... Toda slovenski narodi so že sko-raj korporativno zapuščali mo-narhijo in na frontah so sloven-ske čete odrekale pokorščino. Zmaga na solunski in francoski fronti so prisilile centralne dr-žave, da so sprejele Wilsonove mirovne pogoje o samoodločbi narodov, zlasti Čehoslovakov in Jugoslovancev.

Prve dni oktobra se je usta-novilo v Zagrebu "Narodno Vi-jeće Slovencev, Hrvatov in Sr-bov" in s pomočjo hrvatsko-srb-ske koalicije je Narodno Vijeće postalo edini predstavnik Jugo-slovancev pod Avstrijo. Majni-ška deklaracija je doživela svoj končni triumf.

Zahtevajte vedno Buckeye pivo!

PICKS YOU UP!
Buckeye
BEER
Months in Brew - Then Served to You

Samo najboljše primesi so v Buckeye pivu. Kozarec penečega Buckeye piva vas bo poživil v vročih polet-nih dneh!

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.
RAZVAŽALCI BUCKEYE PIVA
6511-19 St. Clair Ave. HE 4629
JOHN POTOKAR, lastnik

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Velik železen kotel je visel na močni veji nad ognjem, ogrevali kosi mesa so se kuhali v njem. Poleg ognja sta stali dva velika iztovljeni buči, polni vode. Drvarji so si rezali kosi in si zajemali s pločevine kosi kobarci juhe in medice in volji.

Kot se živahno pogovarjali, čisto varno so se menda, sicer bi bili tiše govorniki po indijansko kurili savi konci klada, da bi ogenj ne prešel prevosko. Ob stenah kotle se sekire, žage in drugi orodja, ki ga potrebujejo drvarji, in splavarji.

Drvarji, drvarji divjega zagona, so čisto svoja vrsta zagona. Postavili bi jih najprej nekako sredi med farmerje in prerijske lovce. Farmerji naseljenec zapada, radi na njem in od njega je živi tega ali manj navezan na civilizacijo, prerijski lovec in posestnik, ki nastavlja pasti v gozd, ljudem in naselbinam se rad izogiba, ker je gozdov posej prav za prav nevar.

Drvar divjega zapada namreč ni drvar po naših pojmihi. Njegova drvarja najame posestnik gozda, ga plača za njegovo, posekani les pa je njegova last. Rafter pa navadno ne plaša, čigav je gozd, posestnik na njem podira, ni njegova last, tudi kupil ga ni. V pravi, gre, si poišče primerno gozdo, navadno ob reki, ki je dodelena, si postavi kočjo in začne jo pa se ne zmeniti, ali je gozd države ali zasebnika, posestnik razreže, sestavi debla v vrsto in odplava z njimi, da jih lahko prodajo, pa se vrne in svoj posej na drugem pragozdu.

Kdo bi mu tudi branil? Zapadne države so tistikrat še prostrani pragozdovi, verna last so sicer bili, pa človek se ni zmenil za gozdnogastvo tistih predelov. In je kupil izseljenec od države zemlje, tako velik kakor ratno veleposestvo po naših pojmihi, se tudi ni ugnel pripravi za svoj gozd. Drvarji torej ni branila pota, farmer pa tudi navadno ni izseljenec, polne roke debla, da si je za silo pojeval kočjo in si uredil prve njive, do broto mu je izkazal, odzvel mu je delo, razdel mu je gozd, ki ga sam ni mogel in ni utegnil razrediti.

Kljub temu rafter ni bil ljubljene gost. Redčil je že, najljubša debla si je jemal, najlepše kose je odplačeval, drugo pa pustil ležati. Brez dela je delal. Ostanki so se zrasli, mlaj se je zarastel, kake so ga prepletale in ne eni in ne sekira nista bila neprodni goščavi.

Lotiti pa si rafterja nihče ni smel. Sam se nikdar ni prikaval v pragozdu, vsikdar jih je čula večja družba, po šest, deset in še več, krepki debla so bili, drzni, vajeni divje, oboroženi so bili in farmerji tvegali življenje, če bi bil napadel.

Življenje drvarja je napolno pomanjkanja in trpljenja. Dan za dnem vihti težko, preklada in vlačijo debla, ki imajo meter in več vemeru, njegova kočja je bori in za hrano si mora skrbeti sam. Eden ali dva od druž-

Kakšne so ženske

Neki francoski list razpravlja o lastnostih gospodinjstev raznih narodov in pravi:

Angležinja

izobraženega srednjega sloja si sicer le v redkih primerih lahko privoščijo hišno pomočnico, kjer so te tam zelo drage, toda Angležinja si zna življenje zelo olajšati. Stanuje večinoma v lastni, majhni hiši in ne misli na to, da bi v njej pospravljala vsak dan. Zadovalji se z nekaj površenega pospravljanja in se strinja s tem, da je treba vse prostore in predmete temeljito osnažiti vsak teden enkrat. Angleška gospodinja veliko izda za svoje toaletne potrebe, ker je tudi doma vedno prazniško in elegantno oblečena ter se zvečer obleče v družabno obleko, pa čeprav ostane z možem sama doma. Popoldanski izhod je zanj nekaj samo ob sebi umevnega, bridge in golf spadajo tudi zanj k dobremu tonu.

Francozinja

je dosti boljše nego nje glas. Splošno mislijo, da se Francozinja bavi najbolj s svojimi oblekami in svojo lepoto. To ni res. Večinoma dela v gospodinjstvu in celo po navadi brez pomoči. Neredko je svojemu možu tudi v poslu in poklicu nenadomestljiva pomoč.

Francozinja pa ni zelo gostoljubna, vsaj ne v zvezi z domom. Goste vabi rajši v restorani ali pa na čaj v kakšno tako zvano angleško čajarno. Denar za gostitvo nalaga Francozinja rajši v svoje obleke.

Nemka

je pridna, štedljiva, ne da bi bila skopka, ljubi čistočo. Še prerada vidi obiske, vedno pa seveda v skladu s finančnimi razmerami. Svoje materinske dolžnosti jem-

lje zelo resno, na korist družine se umakne s svojimi zahtevami rada v ožadi. Povprečno Nemke niso spogledljive, njih edina napaka je, da se v zakonu rade malo zanemarijo.

Američanka

stoji med vsemi ženskami na svetu najodločneje na stališču samostojnosti. Večinoma razpolaga s svojim bančnim računom, in sicer tudi v srednjih slojih. Denar hoče neodvisno trošiti, kakor ji je všeč. Njena oseba stopa v ospredje. Gospodinjstvo smatra za potrebo, ki se ji ne more upirati. Ne bi ji pa prišlo na um, da bi jutraj vstajala zgozdaj in svojemu možu pripravljala zajtrk ali pa da bi se dolgo mudila s kosilom. Konservira je njeno geslo. Jutranjo kavo kupuje že prejšnji večer pripravljeno in jo z umnimi napravami hrani toplo do naslednjega dne. Američanka porabi izredno mnogo časa za nego svoje lepote. Rada bi veljala za najbolj razvite ženske na svetu.

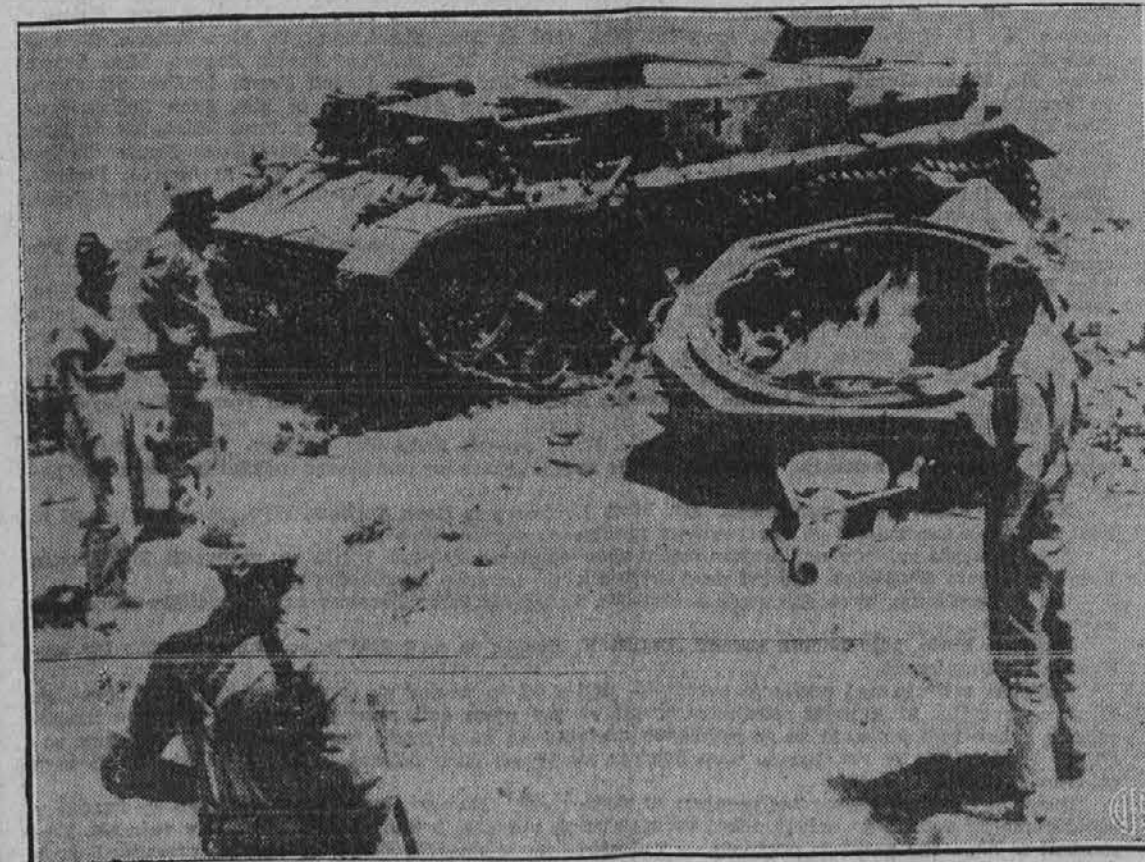
Tako je torej s gospodinjstvi po svetu — ali tako je vsaj bilo, dokler so vladale normalne razmere.

Grobovi s kurjavo

Stari Grki so polagali svojim mrtvecem "obulus" v grob, majhen denar, s katerim naj bi mrtvec plačal brodarju, ki ga bo spravil preko smrtne reke Stiksa v Hades, podzemlje, prevoznika. V starih grobovih, n. pr. v egiptskih, dobivajo najrazličnejše potrebnosti za vsakdanje življenje. Ti darovi mrtvecem naj bi jim pomagali na onem svetu, da bi ne trpeli nobenega pomanjkanja. Takšni običaji pa so živi še dandanes in to celo v Evropi.

Prvi skok s padalom iz "nylon-a" namesto iz svile, ki je zgodovinskega pomena v letalstvu, je napravila Adeline Gray iz Hartford, ki je edina licencirana parašutarica v državi Connecticut. Skočila je iz višine 20,000 čevljev in pravi, da je padalo iz "nylona" delovalo boljše kot staro iz svile.

Angleški vojaki si ogledujejo razbiti nemški tank, katerega je razdelal direktni topovski strel na bojišču v Libiji, kjer so bile napadle osiške čete pod poveljstvom nemškega generala Rommela angleško armado. Slika je poslana iz Cairé preko Londona.

Tudi tu skušajo ponekod preostali mrtvecem za življenje v onostranstvu nuditi vse to, kar jim je bilo važno v tem življenju. Eden najbolj čudnih običajev te vrste se je ohranil v Bolgariji, kjer grobove kurijo, da bi se duše pokojnikov grele.

MALI OGLASI

Zahvala

Spodaj podpisana naznanja, da se je vrnila iz bolnišnice, kjer je srečno prestala operacijo. Zahvaljuje se za obiske, cvetlice in za karte. Ravno tako Dr. Rudolph Antončiču za uspešno operacijo in izvrstno postrežbo.

Mrs. Rose Zupančič
6805 Edna Ave.

Trgovina naprodaj

Proda se ali pa se zamenja za hišo dobro vpeljana modna trgovina z vso zalogo in opremo. Proda se radi odhoda lastnika k vojakom. To je zelo dober trgovski prostor ter je zelo lepa prilika za podjetnega človeka. Vprašajte v trgovini sami na 406 E. 156. St. (149)

Delo dobi

Išče se pomočnico za lepilni salon, Slovenko ali Hrvatiko. Za stalno delo ali samo delno. Dobra plača. Naslov izveste v uradu tega lista. (148)

Voznik išče delo

Spreten voznik za truck išče delo. Kdor potrebuje dobrega voznika, izve naslov v uradu tega lista. (148)

Enjoy Hotel Breakers with 1000 comfortable rooms... moderate rates. World's Finest Bathing Beach.

June 20 through 25

CLYDE McCOY
and his "Sugar Blues" Orchestra
and Four Bennett Sisters

IN GRAND BALLROOM
Nightly... 60c
Sat. and Sun. nights... 85c
and Sunday Matinee... 30c
Coming... June 26 to July 2
Woody Herman and his Orchestra

Bring the Crowd! Stay overnight!
Only a short drive, Ohio Route 2,
U. S. 6... Rail or bus to Sandusky

Playground of the Great Lakes

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
Ivanhoe 2237

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA
NAGROBNIH SPOMENIKOV

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
ENdicott 9359

6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.

Odprto do 2:30 zjutraj

Ford naprodaj
Proda se 1938 Ford, 2 vrata, 5 dobro ohranjenih koles, je kot nov, lastnik gre iz mesta.

Telefonirajte Mr. Brazis, ENdicott 8614 od 3:30 popoldne do desetih zvečer. (148)

Za delo ob sobotah
Izučen mesar želi dobiti delo ob sobotah. Pokličite KENmore 7398. (Jun. 20, 24, 25)

Voznik išče delo
Spreten voznik za truck išče delo. Kdor potrebuje dobrega voznika, izve naslov v uradu tega lista. (148)

Nova obleka

Moske, "all-wool-tropical" hladne obleke po vaši meri. Regularna cena \$29.50; sedaj in do 28. junija special

\$26.50

SLAMNIKI

MOŠKI SLAMNIKI po \$1.35 — \$1.65 — \$1.85 in \$2.85

SLACK SUITS

Moški slack suits, safORIZED, pralne obleke \$3.95 in \$4.95

JOHN MOČNIK

ZALOGA MOŠKIH IN DEŠKIH POTREBŠČIN
772 East 185th St.

TA TEDEN

POP KONCERTI

Sred., pet., sob. zv. 8:30
Cleveland Summer Orchestra
Rudolph Ringwall, dirigent
LARRY ADLER — 24. jun.
PERCY GRAINGER — 26. jun.
EUNICE PODIS — 27. jun.

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje. Welding!

J. POZNICK — M. ZELEDOR
Glenview 3830.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

DURING THESE TIMES BE THRIFTY

TAKE ADVANTAGE OF OUR BIG SAVINGS

SPRY 3LB CAN 69c
1LB CAN 25c
THE FLAVOR SAVER

RINSO NEW "Anti-Sneeze" GIANT SIZE 63c
LARGE SIZE 23c

SWAN LARGE SIZE 10c
FLOATING SOAP REG. SIZE 3 for 20c

Better than ever NEW 1942 **LIFEBUOY** 3 for 20c
From head to toe STOPS "B.O." USE IT DAILY

SILVER DUST 25c
SAFE, SUDSY SOAP

LUX TOILET SOAP 3 for 20c

GOLD DUST Large 19c

FAIRY SOAP 4 for 17c

Slovenian Grocers Ass'n Stores
Special Prices Effective June 25th to July 2nd

Jos. Zele in Sinovi
POGREBNI ZAVOD
Avtomobili in tolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.

6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 0553

COLLINWOODSKI URAD: 452 E. 152D STREET Tel.: KEmore 3119

PROSTOR: WILLOW'S INN (FRANK JAGER)
St. Clair Ave. in 222. cesti

Vožnja: St. Clair - Nottingham kara do konca, potem pa bus. Občinstvo od blizu in daleč je vljudno vabljeno. Začetek ob 5. popoldne... Dobro postrežbo jamči odbor.

DRUSTVO RIBNICA ŠT. 12 SDZ
priredi
v soboto 27. junija

MOONLIGHT PIKNIK

V. J. KRIŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

Vrnili se je domov bolan, bljuval je kri in ni mogel več delati. Ravno o času tistega usodnega požara je umrla Petrovu mati in Ivan je računal na večja naročila tvornice; toda Liberman mu je zaradi brata naprtel soodgovornost pri požaru, ga zapodil in mu odpovedal delo. Moral si je izposoditi denarja. V naših krajih pa so štundisti največji oderuhi, zato se je Petrov pri njih zadolžil za dvajsetpet rubljev. Liberman pa je še dalje preganjal nesrečno družino, ni bilo dovolj, da je odvezel delo Petrovu, ampak je kupil še njegovo dolžno pobotnico ter dal prepisati dolg nase, medtem pa je vsota narasla na dvojni znesek. Da bi dosegel odlog in bi ne prišlo do dražbe, se je tako ponižal pred Nemcem, govoreč mu, da mora prehraniti ženo, pet otrok in bolnega brata, da skoraj umirajo od glada, ker jim je tudi krava poginila. Zdaj pa, stric, te naprošam, da greš v Vsesvjatsko, poravnaj zadevo in plačaj ta dolg; jaz sem danes preveč razburjen, da bi se srečal z očetom in s čarovnico, s katero se je oče na nesrečo poročil.

Valerijan Petrovič mu je to obljubil in še tisti večer se je odpravil k bratu, ki se je ježil na sina.

Mina je že bila pri Matildi Ferdinandovni in se pritožila, da je Jurij tepel njenega moža, ki namerava vložiti tožbo. To poročilo je Mina spremljala s takim jadikovanjem in z grožnjami proti Juriju Mihajloviču, da je razsrdila in preplašena generala stekla k možu, ki ga je novo vznemirjenje silno razjezilo.

Resnica, ki mu jo je brat povedal, mu je pokazala dogodek v drugačni luči. Dasi je bil Mihail Petrovič docela v oblasti svoje žene, vendar ga je nesramnost bivšega lakajja, ki mu je bil dolžan zahvalo za vse, kar je imel, in ki se je drznil zdaj, pokazati zobe in groziti gospodarjem, do dna duše

razburila. Pod tem vtisom je šel k ženi in ji velel, naj sporoči Nemcu, da naj le toži Jurija, toda prej mora predati službo in račune o oskrbništvu v roke bratu Valerijanu, ki prevzame istočasno upravo posestva. Vključ ugovorom Matilde Ferdinandovne je general takrat ostal pri svojem ter ponovil, da noče, da bi se njih hlapec držnil grajati njegovega sina zaradi zasušnice, ki si jo je pošteno zaslužil.

Ta odločni sklep je čudovito pomiril užaljenega in ošabnega Libermana: pregledovanje oskrbnikovega upravljanja po Valerijanu Petroviču bi bila utegnila končati zanj z ječo, a kar je glavno, njegovemu izgonu bi sledilo izgnanje vse nemške zalege, ki je sedela v udobnem gnezdu.

Pogumni oskrbnik si je namazal pobito obličje in nabrekli nos z arniko ter se premislil. Posledica tega premisleka je bila ta, da je poslal ženo k generalu.

Naslednjega dne je Mina Bogdanovna skozi potoke solz izjavila, da njen mož iz spoštljive ljubezni in neizmerne udanosti odpušča Juriju Mihajloviču in bo molčal, prepuščajoč Gospodu povračilo za nezaluzene žalitve.

Tej izjavi se je Jurij nasmajal; toda po tem dogodku se mu je dežela tako pristudila, da je takoj odšel, kakor hitro je uredil zadevo Petrova. Dal mu je denar, da si je pripravi delavnico, mu podaril kravo in konja ter ga začasno naselil v Turovem, dokler mu stric ne dobi stalnega mesta v tvornici pri znanecih.

Paznik, nadpaznik in policijski načelnik niso padli v pozabnost. Črez mesec in pol so bili vsi trije odstavljeni v veliko nevoljo kolonistov.

VIII.

Posestvo na Poljskem, ki ga je kupil baron Leopold Rangvald, je ležalo tik ob pruski meji in gozdovi Dembovke — tako je bilo ime pristavi, — so se v dolžini nekaj vrst raztezali prav ob mejni črti.

Velika, trinadstropna gospodarska hiša, ki je nosila ponosno ime gradu, je bila obdana z velikanskim parkom, ki je bil slikovito razporejen na griču.

V teku treh let, odkar je Dembovka prešla v roke novega gospodarja, se je na zunaj znatno izpremenila ter zadobila čisto nemško lice. Vse služabništvo, začeniši z oskrbnikom pa do zadnje dekle, so bili sami Nemci, po večini celo podaniki inozemske države.

Glavni gozdar je bil celo vpojojen pruski častnik in član Krieger-vereina. Bil je zelo priljubljen pri baronu in občeval je v njegovi hiši.

Neprijetni dogodki preteklega leta so Mihailu Petroviču in njegovi družini docela priskutili Vsesvjatsko in že zgodaj spomlad se je odpravila generala k nevesti in s trojimi vnuki, — črez zimo se je rodil naslednik, — na Poljsko. Obe sta oboževali Dembovko, a baronesa je vsem pripovedovala, da se tu čuti srečna, kakor če bi živela v inozemstvu, ker ne vidi več tistih "strašnih, umazanih mušikov" z večnimi tožbami, zahtevami in z glupo zavistjo do vsakega inozemca.

Kiti in Meli sta imeli zdaj guvernantu — mršavo, afektirano in neprijetno Angležinjo, v hiši so govorili angleški in vse je bilo postavljeno na aristokratsko podlago. Šumno veselje, resnična gosposka gostoljubnost se je umaknila meto-

skoparjenju, dasi v lupini popolne dostojnosti.

V polovici avgusta sta prišla general in Leopold, ki je imel dvomesečni dopust. Grad je oživel, ker Mihail Petrovič je imel rad družbo, hotel je imeti soigravce pri kartah in se ni zadovoljeval samo z gozdarjevo in pastirjevo družbo. Proti koncu septembra je bil določen velik lov, na katerega so povabili nekaj rojakov mlade baronesa iz Poznanja.

Jurijevo pismo, v katerem se je zahvalil za vabilo ter sporočil, da pride na lov, da si istočasno ogleda baronovo posestvo (nikdar ni rekel "moj svak"), je napravilo neprijeten vtis. Čemu prihaja semkaj njih ne-

spravljivi sovražnik. Generala in baronesa sta se celo razjokali od jeze; nadejali sta se, da bosta tu varni pred njegovim zbadljivim jezikom in vse premotročim pogledom.

Toda v generalovi navzočnosti se ni nihče upal odkrito izraziti svoje nevolje, tudi Leopold ne, dasi mu je bil Jurijev prihod zaradi nekaterih osebnih okoliščin posebno nadležen. Samo Mihail Petrovič se je veselil tega in pisal je sinu, naj privede s seboj tudi Milico.

Nekoč po obedu je privzela k procelju "gradu" štirivprežna poštna kočija, v kateri je sedela kneginja Repjeva z Milerjem in vnukimo, zadaj pa je šel voz s sobarico, z

lakajem in s prtljago.

Razume se, da so sprejeli goste z razprostrtimi rokami. Kaj nam je naklonilo srečo, da vas vidimo pri nas, draga kneginja? — jo je pozdravil Mihail Petrovič in ji poljubil roko.

— Zdravniki me pošiljajo v Gastein in na poti mimo Varšave mi je prišlo v glavo, obiskati vas in drago mi Lizo Francovno z možem. Pri meni pa je že tako, da kar zamislim, to tudi izvršim, — je rekla smeje se kneginja.

(Dalje prihodnjic)

Prva svetovna vojna, ki se je končala 1918, je stala narode nad \$200,000,000.

razburila. Pod tem vtisom je šel k ženi in ji velel, naj sporoči Nemcu, da naj le toži Jurija, toda prej mora predati službo in račune o oskrbništvu v roke bratu Valerijanu, ki prevzame istočasno upravo posestva. Vključ ugovorom Matilde Ferdinandovne je general takrat ostal pri svojem ter ponovil, da noče, da bi se njih hlapec držnil grajati njegovega sina zaradi zasušnice, ki si jo je pošteno zaslužil.

Ta odločni sklep je čudovito pomiril užaljenega in ošabnega Libermana: pregledovanje oskrbnikovega upravljanja po Valerijanu Petroviču bi bila utegnila končati zanj z ječo, a kar je glavno, njegovemu izgonu bi sledilo izgnanje vse nemške zalege, ki je sedela v udobnem gnezdu.

Pogumni oskrbnik si je namazal pobito obličje in nabrekli nos z arniko ter se premislil. Posledica tega premisleka je bila ta, da je poslal ženo k generalu.

Naslednjega dne je Mina Bogdanovna skozi potoke solz izjavila, da njen mož iz spoštljive ljubezni in neizmerne udanosti odpušča Juriju Mihajloviču in bo molčal, prepuščajoč Gospodu povračilo za nezaluzene žalitve.

Tej izjavi se je Jurij nasmajal; toda po tem dogodku se mu je dežela tako pristudila, da je takoj odšel, kakor hitro je uredil zadevo Petrova. Dal mu je denar, da si je pripravi delavnico, mu podaril kravo in konja ter ga začasno naselil v Turovem, dokler mu stric ne dobi stalnega mesta v tvornici pri znanecih.

Paznik, nadpaznik in policijski načelnik niso padli v pozabnost. Črez mesec in pol so bili vsi trije odstavljeni v veliko nevoljo kolonistov.

VIII.

Posestvo na Poljskem, ki ga je kupil baron Leopold Rangvald, je ležalo tik ob pruski meji in gozdovi Dembovke — tako je bilo ime pristavi, — so se v dolžini nekaj vrst raztezali prav ob mejni črti.

Velika, trinadstropna gospodarska hiša, ki je nosila ponosno ime gradu, je bila obdana z velikanskim parkom, ki je bil slikovito razporejen na griču.

V teku treh let, odkar je Dembovka prešla v roke novega gospodarja, se je na zunaj znatno izpremenila ter zadobila čisto nemško lice. Vse služabništvo, začeniši z oskrbnikom pa do zadnje dekle, so bili sami Nemci, po večini celo podaniki inozemske države.

Glavni gozdar je bil celo vpojojen pruski častnik in član Krieger-vereina. Bil je zelo priljubljen pri baronu in občeval je v njegovi hiši.

Neprijetni dogodki preteklega leta so Mihailu Petroviču in njegovi družini docela priskutili Vsesvjatsko in že zgodaj spomlad se je odpravila generala k nevesti in s trojimi vnuki, — črez zimo se je rodil naslednik, — na Poljsko. Obe sta oboževali Dembovko, a baronesa je vsem pripovedovala, da se tu čuti srečna, kakor če bi živela v inozemstvu, ker ne vidi več tistih "strašnih, umazanih mušikov" z večnimi tožbami, zahtevami in z glupo zavistjo do vsakega inozemca.

Kiti in Meli sta imeli zdaj guvernantu — mršavo, afektirano in neprijetno Angležinjo, v hiši so govorili angleški in vse je bilo postavljeno na aristokratsko podlago. Šumno veselje, resnična gosposka gostoljubnost se je umaknila meto-

skoparjenju, dasi v lupini popolne dostojnosti.

V polovici avgusta sta prišla general in Leopold, ki je imel dvomesečni dopust. Grad je oživel, ker Mihail Petrovič je imel rad družbo, hotel je imeti soigravce pri kartah in se ni zadovoljeval samo z gozdarjevo in pastirjevo družbo. Proti koncu septembra je bil določen velik lov, na katerega so povabili nekaj rojakov mlade baronesa iz Poznanja.

Jurijevo pismo, v katerem se je zahvalil za vabilo ter sporočil, da pride na lov, da si istočasno ogleda baronovo posestvo (nikdar ni rekel "moj svak"), je napravilo neprijeten vtis. Čemu prihaja semkaj njih ne-

spravljivi sovražnik. Generala in baronesa sta se celo razjokali od jeze; nadejali sta se, da bosta tu varni pred njegovim zbadljivim jezikom in vse premotročim pogledom.

Toda v generalovi navzočnosti se ni nihče upal odkrito izraziti svoje nevolje, tudi Leopold ne, dasi mu je bil Jurijev prihod zaradi nekaterih osebnih okoliščin posebno nadležen. Samo Mihail Petrovič se je veselil tega in pisal je sinu, naj privede s seboj tudi Milico.

Nekoč po obedu je privzela k procelju "gradu" štirivprežna poštna kočija, v kateri je sedela kneginja Repjeva z Milerjem in vnukimo, zadaj pa je šel voz s sobarico, z

lakajem in s prtljago.

Razume se, da so sprejeli goste z razprostrtimi rokami. Kaj nam je naklonilo srečo, da vas vidimo pri nas, draga kneginja? — jo je pozdravil Mihail Petrovič in ji poljubil roko.

— Zdravniki me pošiljajo v Gastein in na poti mimo Varšave mi je prišlo v glavo, obiskati vas in drago mi Lizo Francovno z možem. Pri meni pa je že tako, da kar zamislim, to tudi izvršim, — je rekla smeje se kneginja.

(Dalje prihodnjic)

Prva svetovna vojna, ki se je končala 1918, je stala narode nad \$200,000,000.

razburila. Pod tem vtisom je šel k ženi in ji velel, naj sporoči Nemcu, da naj le toži Jurija, toda prej mora predati službo in račune o oskrbništvu v roke bratu Valerijanu, ki prevzame istočasno upravo posestva. Vključ ugovorom Matilde Ferdinandovne je general takrat ostal pri svojem ter ponovil, da noče, da bi se njih hlapec držnil grajati njegovega sina zaradi zasušnice, ki si jo je pošteno zaslužil.

Ta odločni sklep je čudovito pomiril užaljenega in ošabnega Libermana: pregledovanje oskrbnikovega upravljanja po Valerijanu Petroviču bi bila utegnila končati zanj z ječo, a kar je glavno, njegovemu izgonu bi sledilo izgnanje vse nemške zalege, ki je sedela v udobnem gnezdu.

Pogumni oskrbnik si je namazal pobito obličje in nabrekli nos z arniko ter se premislil. Posledica tega premisleka je bila ta, da je poslal ženo k generalu.

Naslednjega dne je Mina Bogdanovna skozi potoke solz izjavila, da njen mož iz spoštljive ljubezni in neizmerne udanosti odpušča Juriju Mihajloviču in bo molčal, prepuščajoč Gospodu povračilo za nezaluzene žalitve.

Tej izjavi se je Jurij nasmajal; toda po tem dogodku se mu je dežela tako pristudila, da je takoj odšel, kakor hitro je uredil zadevo Petrova. Dal mu je denar, da si je pripravi delavnico, mu podaril kravo in konja ter ga začasno naselil v Turovem, dokler mu stric ne dobi stalnega mesta v tvornici pri znanecih.

Paznik, nadpaznik in policijski načelnik niso padli v pozabnost. Črez mesec in pol so bili vsi trije odstavljeni v veliko nevoljo kolonistov.

VIII.

Posestvo na Poljskem, ki ga je kupil baron Leopold Rangvald, je ležalo tik ob pruski meji in gozdovi Dembovke — tako je bilo ime pristavi, — so se v dolžini nekaj vrst raztezali prav ob mejni črti.

Velika, trinadstropna gospodarska hiša, ki je nosila ponosno ime gradu, je bila obdana z velikanskim parkom, ki je bil slikovito razporejen na griču.

V teku treh let, odkar je Dembovka prešla v roke novega gospodarja, se je na zunaj znatno izpremenila ter zadobila čisto nemško lice. Vse služabništvo, začeniši z oskrbnikom pa do zadnje dekle, so bili sami Nemci, po večini celo podaniki inozemske države.

Glavni gozdar je bil celo vpojojen pruski častnik in član Krieger-vereina. Bil je zelo priljubljen pri baronu in občeval je v njegovi hiši.

Neprijetni dogodki preteklega leta so Mihailu Petroviču in njegovi družini docela priskutili Vsesvjatsko in že zgodaj spomlad se je odpravila generala k nevesti in s trojimi vnuki, — črez zimo se je rodil naslednik, — na Poljsko. Obe sta oboževali Dembovko, a baronesa je vsem pripovedovala, da se tu čuti srečna, kakor če bi živela v inozemstvu, ker ne vidi več tistih "strašnih, umazanih mušikov" z večnimi tožbami, zahtevami in z glupo zavistjo do vsakega inozemca.

Kiti in Meli sta imeli zdaj guvernantu — mršavo, afektirano in neprijetno Angležinjo, v hiši so govorili angleški in vse je bilo postavljeno na aristokratsko podlago. Šumno veselje, resnična gosposka gostoljubnost se je umaknila meto-

skoparjenju, dasi v lupini popolne dostojnosti.

V polovici avgusta sta prišla general in Leopold, ki je imel dvomesečni dopust. Grad je oživel, ker Mihail Petrovič je imel rad družbo, hotel je imeti soigravce pri kartah in se ni zadovoljeval samo z gozdarjevo in pastirjevo družbo. Proti koncu septembra je bil določen velik lov, na katerega so povabili nekaj rojakov mlade baronesa iz Poznanja.

Jurijevo pismo, v katerem se je zahvalil za vabilo ter sporočil, da pride na lov, da si istočasno ogleda baronovo posestvo (nikdar ni rekel "moj svak"), je napravilo neprijeten vtis. Čemu prihaja semkaj njih ne-

spravljivi sovražnik. Generala in baronesa sta se celo razjokali od jeze; nadejali sta se, da bosta tu varni pred njegovim zbadljivim jezikom in vse premotročim pogledom.

Toda v generalovi navzočnosti se ni nihče upal odkrito izraziti svoje nevolje, tudi Leopold ne, dasi mu je bil Jurijev prihod zaradi nekaterih osebnih okoliščin posebno nadležen. Samo Mihail Petrovič se je veselil tega in pisal je sinu, naj privede s seboj tudi Milico.

Nekoč po obedu je privzela k procelju "gradu" štirivprežna poštna kočija, v kateri je sedela kneginja Repjeva z Milerjem in vnukimo, zadaj pa je šel voz s sobarico, z

lakajem in s prtljago.

Razume se, da so sprejeli goste z razprostrtimi rokami. Kaj nam je naklonilo srečo, da vas vidimo pri nas, draga kneginja? — jo je pozdravil Mihail Petrovič in ji poljubil roko.

— Zdravniki me pošiljajo v Gastein in na poti mimo Varšave mi je prišlo v glavo, obiskati vas in drago mi Lizo Francovno z možem. Pri meni pa je že tako, da kar zamislim, to tudi izvršim, — je rekla smeje se kneginja.

(Dalje prihodnjic)

Prva svetovna vojna, ki se je končala 1918, je stala narode nad \$200,000,000.

razburila. Pod tem vtisom je šel k ženi in ji velel, naj sporoči Nemcu, da naj le toži Jurija, toda prej mora predati službo in račune o oskrbništvu v roke bratu Valerijanu, ki prevzame istočasno upravo posestva. Vključ ugovorom Matilde Ferdinandovne je general takrat ostal pri svojem ter ponovil, da noče, da bi se njih hlapec držnil grajati njegovega sina zaradi zasušnice, ki si jo je pošteno zaslužil.

Ta odločni sklep je čudovito pomiril užaljenega in ošabnega Libermana: pregledovanje oskrbnikovega upravljanja po Valerijanu Petroviču bi bila utegnila končati zanj z ječo, a kar je glavno, njegovemu izgonu bi sledilo izgnanje vse nemške zalege, ki je sedela v udobnem gnezdu.

Pogumni oskrbnik si je namazal pobito obličje in nabrekli nos z arniko ter se premislil. Posledica tega premisleka je bila ta, da je poslal ženo k generalu.

Naslednjega dne je Mina Bogdanovna skozi potoke solz izjavila, da njen mož iz spoštljive ljubezni in neizmerne udanosti odpušča Juriju Mihajloviču in bo molčal, prepuščajoč Gospodu povračilo za nezaluzene žalitve.

Tej izjavi se je Jurij nasmajal; toda po tem dogodku se mu je dežela tako pristudila, da je takoj odšel, kakor hitro je uredil zadevo Petrova. Dal mu je denar, da si je pripravi delavnico, mu podaril kravo in konja ter ga začasno naselil v Turovem, dokler mu stric ne dobi stalnega mesta v tvornici pri znanecih.

Paznik, nadpaznik in policijski načelnik niso padli v pozabnost. Črez mesec in pol so bili vsi trije odstavljeni v veliko nevoljo kolonistov.

VIII.

Posestvo na Poljskem, ki ga je kupil baron Leopold Rangvald, je ležalo tik ob pruski meji in gozdovi Dembovke — tako je bilo ime pristavi, — so se v dolžini nekaj vrst raztezali prav ob mejni črti.

Velika, trinadstropna gospodarska hiša, ki je nosila ponosno ime gradu, je bila obdana z velikanskim parkom, ki je bil slikovito razporejen na griču.

V teku treh let, odkar je Dembovka prešla v roke novega gospodarja, se je na zunaj znatno izpremenila ter zadobila čisto nemško lice. Vse služabništvo, začeniši z oskrbnikom pa do zadnje dekle, so bili sami Nemci, po večini celo podaniki inozemske države.

Glavni gozdar je bil celo vpojojen pruski častnik in član Krieger-vereina. Bil je zelo priljubljen pri baronu in občeval je v njegovi hiši.

Neprijetni dogodki preteklega leta so Mihailu Petroviču in njegovi družini docela priskutili Vsesvjatsko in že zgodaj spomlad se je odpravila generala k nevesti in s trojimi vnuki, — črez zimo se je rodil naslednik, — na Poljsko. Obe sta oboževali Dembovko, a baronesa je vsem pripovedovala, da se tu čuti srečna, kakor če bi živela v inozemstvu, ker ne vidi več tistih "strašnih, umazanih mušikov" z večnimi tožbami, zahtevami in z glupo zavistjo do vsakega inozemca.

Kiti in Meli sta imeli zdaj guvernantu — mršavo, afektirano in neprijetno Angležinjo, v hiši so govorili angleški in vse je bilo postavljeno na aristokratsko podlago. Šumno veselje, resnična gosposka gostoljubnost se je umaknila meto-

skoparjenju, dasi v lupini popolne dostojnosti.

V polovici avgusta sta prišla general in Leopold, ki je imel dvomesečni dopust. Grad je oživel, ker Mihail Petrovič je imel rad družbo, hotel je imeti soigravce pri kartah in se ni zadovoljeval samo z gozdarjevo in pastirjevo družbo. Proti koncu septembra je bil določen velik lov, na katerega so povabili nekaj rojakov mlade baronesa iz Poznanja.

Jurijevo pismo, v katerem se je zahvalil za vabilo ter sporočil, da pride na lov, da si istočasno ogleda baronovo posestvo (nikdar ni rekel "moj svak"), je napravilo neprijeten vtis. Čemu prihaja semkaj njih ne-

spravljivi sovražnik. Generala in baronesa sta se celo razjokali od jeze; nadejali sta se, da bosta tu varni pred njegovim zbadljivim jezikom in vse premotročim pogledom.

Toda v generalovi navzočnosti se ni nihče upal odkrito izraziti svoje nevolje, tudi Leopold ne, dasi mu je bil Jurijev prihod zaradi nekaterih osebnih okoliščin posebno nadležen. Samo Mihail Petrovič se je veselil tega in pisal je sinu, naj privede s seboj tudi Milico.

Nekoč po obedu je privzela k procelju "gradu" štirivprežna poštna kočija, v kateri je sedela kneginja Repjeva z Milerjem in vnukimo, zadaj pa je šel voz s sobarico, z

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega in globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prežalostno vest, da smo nepričakovano za vedno izgubili preljubljenega in nikdar pozabljenega očeta.

LOUIS PRIJATEL

ki jih je dohitela nesreča in so bili nevarno poškodovani od avtomobila, da so v Mt. Sinai bolnišnici podlegli poškodbam in umrli naglo in nesrečno smrti dne 26. maja, 1942.

Doma se bili iz Hojce vasi, fara Sv. Gregor. Po opravljeni sveti maši v cerkvi Sv. Vida smo jih položili k večnem počitku dne 29. maja, 1942 na Calvary pokopališče.

V dožnost si štejemo, da se tem potom prav pristrčno zahvalimo Rev. Max Sodji za spremstvo iz pogrebne kapele v cerkev, za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Globoke hvaležni se želimo pristrčno zahvaliti vsem, posebno pa sorodnikom, ki so nam bili v tlažbo in prvo pomoč v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih in vsem drugim, ki so nam kaj dobrega storiili v tem žalostnem času. Ravno tako tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ter se udeležili svete maše in pogreba.

Pristrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi vencami: Mr. Anton Prijatelj in družina, Mr. in Mrs. Matija Skerbec in družina, Mr. in Mrs. Joe Prijatelj, Mr. in Mrs. Joe Leblang, Mr. in Mrs. Frank Prijatelj, Mr. in Mrs. John Leblang, Mrs. Mary Prijatelj in sin Eddie, Mr. in Mrs. John Skerbec, Mr. in Mrs. Matthew Skerbec Jr., Mr. in Mrs. Louis Zagorac in Mary Ann, Mr. in Mrs. Leopold Furlan in družina, Mr. in Mrs. John Pike in družina, Mr. in Mrs. Frank Kuhar in družina, E. 168 St., Mr. in Mrs. John Prijatelj, School Ave., Mr. in Mrs. Fred V. Strnisa, Mr. in Mrs. Mike Potokski družina, Mr. in Mrs. Joe Ursic Jr., Mr. in Mrs. John Adamcic družina, Mr. in Mrs. Louis Oblak, The Mills Co. and Employees, Lentz Engine Division of American Ship Building Co., Eng. Dept. Aluminum Co. of America, Homeroom 19 East Technical High School, društvo Naprej št. 5 S. N. P. J.

Ravno tako tudi pristrčna hvala sledečim prijateljem in sosedom za skupni krasen venec in za sveto mašo Mr. in Mrs. Jos. Brodnik, Mr. in Mrs. John Brodnik, Mr. John Ajster, Mr. in Mrs. Anton Johnsa, Mr. in Mrs. Peter Malolais, Mr. in Mrs. Albert Sumakaris, Mr. in Mrs. Victor Ackim, Mr. in Mrs. John Hrovat Jr., Mr. in Mrs. Blaz Pirnat, Mrs. Julia Bekar, Mr. in Mrs. Mike Vidmar, Mr. in Mrs. John Petrich, Mr. in Mrs. Jos. Purcher, Mr. in Mrs. Jos. Chanchula, Rupnik družina, Mrs. Kausek, Mr. in Mrs. Frank Zupancic, Mr. in Mrs. Jos. Novak, Mr. in Mrs. Frank Majer, Mr. Frank Stipkovich, Mr. in Mrs. Anton Brunek, Mr. in Mrs. Jos. Baltrus, Mr. in Mrs. V. Baltrus, Mr. in Mrs. Anton Novak, Mr. Ivan Zorman, Mr. in Mrs. Frank Longar, Mrs. Rose Zupancic, Mr. in Mrs. John Zusi, Mr. in Mrs. Jos. Hrovat.

Naša pristrčna zahvala naj velja tudi vsem, ki so darovali za sveto mašo, ki se bodo brale za mirni pokoj blage duše namreč: Mr. Anton Prijatelj in družina, Dr. in Mrs. Prijatelj, Lorain, Ohio, Jos. Prijatelj, E. 66 St., Mr. John Prijatelj, E. 68 St., Mr. Stanley Prijatelj, Mr. in Mrs. Skerbec, Mr. in Mrs. Leopold Furlan, Mr. in Mrs. Furlan, Mr. C. Winter, Mr. in Mrs. C. Winters, Mr. in Mrs. J. Pakj, Edna Ave., Miss Mary Pakj, Edna Ave., Miss Mary Kanis, Miss Julia Kanis, Miss Mary Rectoric, Mr. in Mrs. John Kuzila, Mr. in Mrs. Brodnik, Edna Ave., Mrs. Supancic, Edna Ave., The Mulolis Family, Mrs. Sterle, E. 60 St., Mr. Louis Leustick, Mr. in Mrs. Tony Starink, Mr. in Mrs. Tom Pustotnik, Mr. in Mrs. Louis Oblak, Mr. John Brinsek, Mr. Anton Brunek, Mr. in Mrs. Zizman, Mr. in Mrs. Louis Spehek, Mr. in Mrs. Levstek, Mr. in Mrs. Strazisar, Mrs. Jemnik, Mr. Nick Tome, Zakraskaj in Centa, Mr. Rudy Sterk, Mr. Joe Perusek, Mr. in Mrs. Steklasa, Miss Knaus, Edna Ave., Mr. John Simoncic Jr., Mrs. Simoncic, Mrs. Jevnik, Mr. in Mrs. Anton Marolt in družina.

Enako naj tudi velja naša pristrčna zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba.

Našo iskreno zahvalo naj sprejmejo člani društva Naprej št. 5 S. N. P. J. za lepo udeležbo pri pogrebu, posebno pa nosilci krste, ki so ga spre